

Van de redactie

Allerzielen

Dit nummer van het parochieblad heeft als thema: “Allerzielen”. Op 2 november herdenkt onze Kerk alle overleden gelovigen. De traditie stamt, voorzover bekend, uit de abdij Cluny (klooster uit het Frankische Rijk) waar abt Odilio in 998 bepaalde dat alle, met Cluny verbonden kloosters, op de dag na Allerheiligen de gestorvenen op bijzonder liturgische wijze moesten herdenken.

In de 14^e eeuw werd deze herdenkingsdag algemeen in de Rooms-Katholieke Kerk.

Allerzielen is een dag van gebed voor allen die uit dit leven zijn heengegaan en nog niet voor altijd bij de Heer zijn. Daarbij hoort een bezoek aan het kerkhof.

Het bidden voor overledenen werd reeds in de 2^e eeuw voor Christus gedaan. Men geloofde dat de overledenen hierdoor van hun zonden werden vrijgesproken.

In dit nummer vindt u, onder de rubriek: Onze kerken..., een artikel over ons kerkhof Hesselingen.

Ook vindt u een interview met Dhr. Rudi Wolfs, die 45 jaar lang meegewerkt heeft aan het onderhoud van dit kerkhof.

Dank zij hem, en vele vrijwilligers, kunnen we op Allerzielen met trots onze begraafplaats bezoeken om onze doden te herdenken.

Namens de redactie
André van Belkom

Van de pastor . . .

Beste Parochianen,

Allerheiligen is een christelijk feest dat valt op 1 november en gevierd wordt onder katholieken. In onze Kerk is het een hoogfeest. Op Allerheiligen vieren we de nagedachtenis van alle heiligen en martelaren. Op deze dag herdenken we ook de mensen die heel goed hebben geleefd en al in de hemel zijn. De volgende dag wordt Allerzielen gevierd. Allerzielen is de dag waarop we onze doden herdenken.

Allerzielen is een dag om speciaal te bidden voor alle zielen die nog niet in de hemel zijn, maar in het vagevuur. Veel mensen zetten dan bloemen op de graven van degenen die hun dierbaar zijn.

Allerzielen wordt overal in de wereld gevierd maar het meest in de traditioneel katholieke landen zoals Italië, Spanje, Latijns-Amerika en ook in Polen. Bijna iedereen in Polen zet grote potten bloemen en kaarsen op de graven van familieleden.

Na de viering in de kerk wordt er een processie gehouden naar het kerkhof en zegent de priester de graven.

Tijdens de eredienst met Allerzielen worden de overledenen herdacht en worden de namen van de overledenen van het afgelopen jaar genoemd. In veel parochies is het gebruikelijk dat als er een parochiaan uit de kerk wordt begraven er een kruisje wordt opgehangen met daarop de naam van de

overledenen. Op Allerzielen wordt voor de gestorvenen gebeden, vooral tot degenen die zo goed geleefd hebben, dat ze voor anderen een voorspraak kunnen zijn om in de hemel te komen.

Moge ook ons gebed klinken:

God, Gij hebt Uw eniggeboren Zoon, in zijn overwinning op de dood, uw koninkrijk doen binnengaan. Laat uw gestorven dienaren delen in zijn overwinning en voor eeuwig U aanschouwen die hun Schepper zijn en Verlosser. Door onze Heer Jezus Christus. Amen.

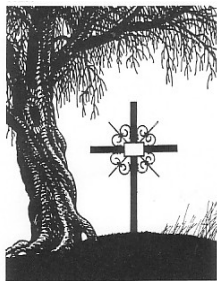
Pastor J. Okonek pr.

**KLEINE
NODENHULP
MEPPEL**

TEL. 06 - 53 70 68 75

Uitnodiging viering Allerzielen 2011

Het verlies van een dierbare door de dood laat diepe sporen achter in een mensenleven. Na zo'n verlies is vaak nog dagelijks de pijn en het gemis te voelen.

In onze kerk staan wij elk jaar stil bij degenen die van ons zijn heengegaan.

Door het hele jaar heen klinken de namen van onze dierbare overledenen in onze vieringen, opdat wij hen niet vergeten.

Met Allerzielen willen wij in kerk al die mensen gedenken, van wie wij sinds november 2010 vanuit onze gemeenschap afscheid hebben genomen.

Hun namen worden in de viering genoemd en er wordt een lichtje voor hen ontstoken. Maar ook zullen we alle andere overledenen in stilte gedenken. Tijdens de viering bestaat voor iedereen de mogelijkheid om ook voor hen een kaarsje aan te steken.

Hopelijk is dit een teken dat onze geloofsgemeenschap haar overledenen niet wil vergeten. Een gedachtenis, die tot steun kan zijn.

Vandaar dat wij U allen willen uitnodigen voor de viering van Allerzielen op **woensdagavond 2 november om 19.00 uur** in onze kerk

Na afloop van de viering is er voor iedereen gelegenheid om nog een kopje koffie te drinken en elkaar te ontmoeten.

Allerzielen, een dag om te gedenken, een dag om even bij stil te staan! U bent allen van harte uitgenodigd!

Doopviering in onze parochies

Als u uw kind in een van onze parochies wilt laten dopen, kunt u zich aanmelden bij het Inter-parochieel secretariaat (info@rk-parochies.nl), of telefonisch (0522 252782) op dinsdag van 9.30 tot 11.30 uur. De doopvoorbereiding is gezamenlijk, waarna er in de afzonderlijke parochies wordt gedoopt.

Van de werkgroepen . . .

Berichten van de werkgroep Liturgie

Vitrinekast

Achter in de kerk staat een vitrinekast waar om de zoveel tijd een ander thema wordt belicht. In de komende periode willen we in de vitrinekast de kerstperiode benadrukken. Wie interessante attributen heeft die te maken hebben met kerst, kan contact opnemen met Piet Krijnen. Hij zal de spulletjes een mooi plekje geven in de vitrinekast.

Terugblik

Meestal kijken we in deze rubriek vooruit naar komende vieringen. Via achtergrondinformatie proberen we de plaats van de vieringen in het kerkelijk jaar nader te verduidelijken. Deze keer vinden we het ook belangrijk om terug te kijken naar vieringen, waar veel parochianen een goed gevoel aan over hebben gehouden. Zo denken we ondermeer terug aan de viering van het jongerenkoor. Hoewel ons jongerenkoor niet een groot koor is, weten zij toch met hun eigen geluid en liederenkeuze steeds weer een eigen kleur te geven aan woord- en communievieringen en ook aan eucharistievieringen.

Bijzonder was ook de eucharistieviering waaraan het Christelijk Mannenkoor Meppel zijn medewerking verleende. Dit gerenommeerde koor had juist weer een luxe probleem: ze waren met teveel om vooraan naast het altaar plaats te nemen. Vandaar dat zij achter in de kerk een plek vonden. De parochianen (die zich niet stiekem omdraaiden) konden zich zo helemaal concentreren op het koorgeluid. Na de viering kwamen zij toch naar voren, om de laatste twee liederen 'gezien' te worden. Ze waren graag geziene gasten.

De Mariaviering met medewerking van het kinderkoor was een speciale combinatie van jong elan vermengd met oude traditie. Een enkel koorlid was zo jong, dat ze nog niet kon lezen. De liederen moesten daarom uit het

hoofd worden gezongen. Onder de bezielende leiding van Martine Lucassen werden sommige teksten van liederen enigszins aangepast, zodat de kinderen de inhoud van de liederen beter konden begrijpen. Als je de tekst begrijpt, kun je meer gevoel in de zang leggen.

Vooruitblik

Enkele van onze parochianen komen van oorsprong uit Burundi. In het voorjaar zullen zij helpen met de voorbereiding van een viering, waarin de Afrikaanse invloeden zullen doorklinken. Over de datum en de viering zelf later meer.

Eind november begint de adventstijd. De werkgroep Liturgie streeft naar een vaste opbouw voor de vieringen van eerste tot en met vierde advent. Meer daarover in het volgende nummer van het Stephanusvuur.

In deze editie van het Stephanusvuur staat de viering van Allerzielen centraal. Elders in dit blad wordt daar meer aandacht aan besteed.

De werkgroep Liturgie wenst u weer inspirerende vieringen toe.

Hartelijke groeten, Taco Hofland.

Adventskaarsen / Adventkleurplaat

Vanaf eerste adventzondag 27 november zijn de bekende adventskaarsen te koop voor € 2,50 per stuk. Elke dag even een lichtje aansteken op weg naar kerstmis.

Voor de kinderen wordt vanaf deze eerste zondag van het nieuwe kerkelijk jaar een Adventkleurplaat uitgedeeld. Deze kleurplaat kan, voorzien van naam en leeftijd, ingeleverd worden tot 31 december.

Op 8 januari na de viering tijdens het koffiedrinken worden de prijswinnaars bekend gemaakt.

Zondag 6 november Willibrordzondag

Willibrord (Wilbert)

Geboren in 658 in Northumbria, Engeland

Gestorven in Echternach op 7 november 739.

Willibrord is een christelijke heilige en staat ook bekend als apostel der Friezen. Op 7-jarige leeftijd werd hij door zijn vader toevertrouwd aan een klooster nabij York.

Toen hij 20 jaar was, vertrok hij naar een abdij in Ierland.

Op zijn dertigste werd hij daar tot priester gewijd, en rond 690 trok hij naar de Lage Landen.

Via Friesland, waar hij begon aan de kerstening van de Friezen, kwam hij in Utrecht, waar hij in 695 tot aartsbisschop der Friezen werd gewijd.

Hij was de oprichter en bouwer van vele kerken en kloosters, zo ook in Echternach.

Willibrord overleed op 81-jarige leeftijd en werd op eigen verzoek in Echternach begraven.

Elk jaar op de dinsdag na Pinksteren wordt in Echternach een 'springprocessie' gehouden., ter nagedachtenis aan de H. Willibrord.

Deze eigenaardige dans, waarbij ze drie stappen voorwaarts en twee stappen achterwaarts maken, heeft waarschijnlijk te maken met het feit, dat Willibrordus hulp wordt gevraagd tegen de vallende ziekte ofwel St. Vitusdans, en ook tegen zenuwziekten in het algemeen.

Laten wij in de viering van 6 november ook denken aan het werk van Willibrord in stappen vooruit!

150 JAAR ST. STEPHANUSPAROCHIE

JUBILEUM ACTIVITEITEN

ADVENTCYCLUS 27 NOV. 4 –
11 – 18 DEC.

**vast openingsritueel
tijdens de vieringen
met KLEURPLAATWEDSTRIJD voor de kinderen
verkoop adventskaarsen**

**NIEUWJAARSVIERING 8 JANUARI 2012
met JONGEREN- en GEMENGD KOOR
na afloop PRIJSUITREIKING KLEURPLAATWEDSTRIJD**

**VOORJAAR 2012 WOORD- en COMMUNIEVIERING
met een BURUNDEES tintje**

**ZATERDAG 21 APRIL 2012
CONCERT OVERIJSSELS KAMERKOOR**

**EUCHARISTIEVIERING 20 MEI 2012
afsluiting jubileumjaar mmv ALLE KOREN**

houdt u de website in de gaten voor de laatste informatie;
www.rkkerkmeppel.nl

Vieringen met het jongerenkoor

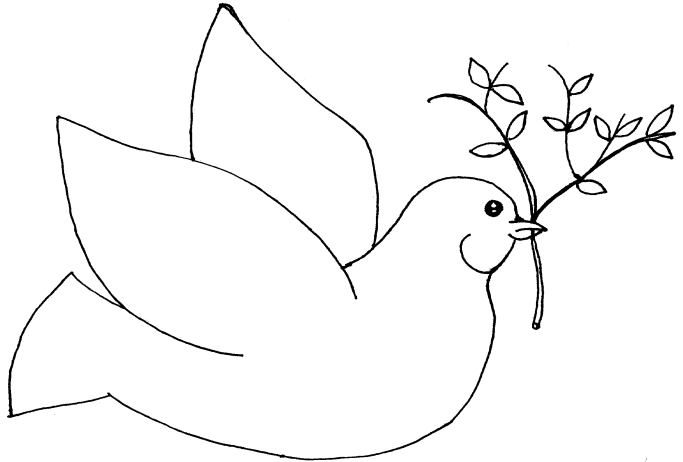
Zondag 18 september 2011 was er een DOLP-viering mede voorbereid door het jongerenkoor.

Het thema was: **God blijft ons verrassen.**

Bovendien was het vredeszondag.

Met de vredewens gingen wij de kerk in om de mensen vrede te wensen. Bij het slotlied gingen we zingend de kerk uit, want bij het orgel hing een grote duif, met allemaal kleine duifjes eraan.

Dit stond symbool voor de vredeszondag. De duifjes hadden allemaal een klein tekstje, die te maken heeft met vrede.

Zo brachten wij de vredesboodschap over aan alle parochianen.

Op zondag 30 oktober zingen we weer, Liszy Hoeijmakers zal voorgaan in deze viering. Het thema is dan: **Alle Machtig!**

Als jongere hoef je niet persé in het koor te zitten om de vieringen te helpen voorbereiden. Als jij het leuk vindt om te helpen kun je dat altijd laten weten aan één van ons koor.

En natuúrlíjk vinden wij het leuk als je met ons meezingt.

Het jongerenkoor.

Vanuit het samenwerkingsverband . . .

Onze kerken

nummer 6: Meppel, Allerzielen (kerkhof)

nummer 7: kerstnummer. Dit doen we gezamenlijk. Dit jaar foto's maken van de kerstgroep in onze kerken. Volgend jaar worden deze geplaatst in het kerstnummer.

• Rooms-katholieke Begraafplaats Hesselingen

De katholieke begraafplaats van Meppel werd in 1873 aangelegd in het toen nog bij de gemeente Staphorst behorende Hesselingen. Het gebied aan de overkant van de Reest hoorde in die jaren nog niet bij Meppel. Pastoor Teunissen stichtte deze begraafplaats zo snel mogelijk na de bouw van de kerk aan het Zuideinde.

De intieme begraafplaats omvat ongeveer 120 graven en is toegankelijk door een monumentale ingangspartij uit de stichtingstijd: een smeedijzeren hekwerk, hangend in twee natuurstenen dampalen. Ook de kapel op de begraafplaats dateert uit de tijd van aanleg.

De meeste graven dateren van na 1927, uitgezonderd dat van W. Willemsen (1814-1892). Opvallend is het Russisch (kinder?)graf uit 1947, met cyrillisch opschrift. Aan de zijkant die het dichtst bij het centrum van Meppel ligt bevinden zich de kindergraven. In de hoek links achter op de begraafplaats wordt een urnenmuur gebouwd. Hoe zag onze begraafplaats er vroeger uit? In de archieven van Oud Meppel bevindt zich nog een oude foto van de begraafplaats uit 1945. Deze foto werd genomen bij de begrafenis van een Franse parachutist. Hierop zien we een compleet lege achtergrond en er is nog geen haag te zien. Op dit kerkhof is ook nog een graf geweest van sergeant Andries Willem Swart. Deze sergeant heeft in zijn eentje, vanuit een kazemat, de Hoogeveense vaart verdedigd om te voorkomen dat via die route de Duitsers Meppel in trokken. Op zaterdag 16 november 1940 werd, op onze begraafplaats, een monument onthuld om dit te gedenken. Het geld werd bijeengebracht door de meppeler burgerij en vrienden en strijdmakkers van Swart.

Hierbij aanwezig waren: de CdK van Drenthe, Mr. Dr. De Vos van Steenwijk, burgemeester Wisman van Meppel, burgemeester Harm van der Wal van Staphorsten een grote deputatie van de Opbouwdienst, alsmede kameraden uit de meidagen. Ook pastoor F. van der Meer was aanwezig. Dit is het enige monument dat de Duitsers toelieten in de oorlog. Het was

niet Swarts laatste rustplaats, want in 1985 werd zijn lichaam overgebracht naar de erebegraafplaats op de Grebbeberg.

De parochie Meppel is, dank zij de vele vrijwilligers, in staat om de begraafplaats zonder grote kosten in stand te houden. De heer Wolfs is ruim 40 jaar betrokken geweest bij het dagelijkse onderhoud van onze begraafplaats.

André van Belkom. M.m.v Kees Schiphouwer en Stichting Oud Meppel.

Interview met de heer Rudi Wolfs: het kerkhof

Dit nummer van het Stephanusvuur staat in het teken van Allerzielen. In dit verband leek het ons als redactie een goed idee om een interview te publiceren met de heer Rudi Wolfs. Meneer Wolfs heeft namelijk gedurende 45 jaar (!) als vrijwilliger op ons kerkhof Hesselingen gewerkt. Ik ontmoette hem op het kerkhof. Al rondlopend tussen de graven, ontspoon zich het volgende gesprek.

Door *Hannie Hofland*

Hoe bent u als vrijwilliger op dit kerkhof terecht gekomen?

Ik had vroeger gewerkt als slager, maar later kreeg ik een baan op de Algemene Begraafplaats aan de Zomerdijk in Meppel. De katholieke begraafplaats wordt onderhouden door vrijwilligers. In die tijd was dat o.a. meneer Veurman. Hij wist van mijn baan en vroeg mij daarom ook als vrijwilliger voor het kerkhof van onze kerk. Ik vind het belangrijk om mij belangeloos in te zetten voor kerk en maatschappij en daarom ben ik gestart hier.

Ik heb nog een hele tijd samengewerkt met meneer Veurman. Hij maaide het gras nog met een zeis. Dat kon eerst niet anders. De paden lagen namelijk wel 30 tot 40 centimeter lager dan het maaiveld van de stukken grond waarin de graven liggen. Je kon dus helemaal niet met een grasmaaier rondkomen. Dat hoogteverschil was trouwens ook een probleem voor de dragers tijdens een begrafenis. Die moesten daar goed op letten. Gelukkig heeft het bestuur uiteindelijk geld ter beschikking gesteld om het hele terrein op dezelfde hoogte te brengen. De paden zijn opgehoogd en bestraat nu. Het pad ligt in de vorm van een kruis. Zo is het mooi. En we maaien nu het gras met een motormaaier.

Meneer Wolfs laat mij de motormaaier zien en het andere gereedschap. Dat staat bij elkaar in een hoekje van de kleine kapel die op het terrein staat.

Het kerkhof is ongeveer 150 jaar oud; hij weet het niet precies. De kapel is minder oud; die is later pas gezet. Er hangt een groot kruisbeeld, een lantaarn met een kaars erin. De kapel werd soms gebruikt voor opbaring kort voor de begrafenis, zodat mensen de overledene nog konden zien. Ook werd de ruimte soms kort gebruikt als er geen Mis was geweest

voorafgaand aan de begrafenis. Het dak van de kapel is onlangs vernieuwd. Een kerkhof is mooi als het goed onderhouden wordt, stelt meneer Wolfs. Daarom is het bv. fijn dat het schilderwerk van de hekken bijgehouden wordt. De laatste keer door onze parochiaan, de heer Sieben. Er wordt gewerkt aan de bouw van een urnenmuur en er zal elektriciteit aangelegd worden. De collectes in de kerk voor ons kerkhof worden goed besteed, zo blijkt hier. In het verleden liep er een brede sloot langs het kerkhof. Daarom was dat hek alleen voldoende als afsluiting. In de sloot lag veel rommel. Daarom is die later gedempt en vervangen door de haag die er nu staat. Zo zijn de opeenvolgende generaties parochianen bezig met het onderhoud van ons gezamenlijke bezit. Drie jaar geleden is meneer Wolfs gestopt met zijn werk hier. Het is een keer tijd om het stokje door te geven; ik was toen 71 jaar. Er is nu een nieuwe groep vrijwilligers, waaronder mijn zoon. Ik ben blij met de nieuwe groep. Ze houden het keurig bij.

Wat voor werkzaamheden deed u nog meer hier?

Wij delven zelf het graf als er een begrafenis gaat plaatsvinden. Alleen als het gaat om een extra diep graf (voor 2 personen), komt er een bedrijf met een graafmachine. Verder doen wij alles zelf. Ook onderhouden we een aantal graven. Als er bijvoorbeeld liggende delen van stenen helemaal kapot gaan, ruimen we die stukken op. Het staande

deel blijft achter en het graf blijft intact. We zorgen ervoor dat daar dan gras op komt. Zo blijft het toch herkenbaar en netjes.

Er is hier bijvoorbeeld het graf van het echtpaar Jaspers. Deze mensen hadden zelf geen kinderen, maar als er hulp of ondersteuning nodig was in één van de gezinnen van parochianen, dan stonden ze klaar. Dat hebben we in het gezin met mijn ouders nog meegemaakt, toen er drie jonge kinderen ziek werden en in korte tijd overleden (in 1929 en 1930). Dat waren mijn broertjes en zusjes. Hun graven zijn ook hier. De familie Jaspers stond toen voor mijn ouders klaar en daarom houd ik hun graf netjes. Ze hebben immers zelf geen familie nagelaten die dat kan doen.

Een ander voorbeeld is het dubbele graf van broer en zus Hendriks. De broer was doofstom en zijn zus heeft hem altijd verzorgd. Zij wilden een graf naast het dubbele graf van hun ouders. Dat kon niet, omdat daar inmiddels andere graven naast waren gekomen. Daarom ligt het graf van broer en zus nu een pad verder, maar precies in de lijn van het graf van hun ouders. Zo hoort het toch mooi bij elkaar.

En zo heeft elk graf zijn eigen verhaal. U hoort hier wel veel.

Dat klopt. Zo vertelt meneer Wolfs ook van echtparen van wie de één katholiek was en de ander niet. Alleen de katholieke partner mocht hier begraven worden. Mensen maakten dan een keuze. Apart begraven worden op een ander kerkhof. Of een jong gestorven kind ligt op dit kerkhof en de ouders liggen allebei op de begraafplaats aan de Zomerdijk, omdat de vader niet katholiek was. Gelukkig worden die regels tegenwoordig niet meer zo strikt toegepast. Het veroorzaakte leed bij mensen.

Meneer Wolfs weet nog veel meer verhalen, maar dat kan hij niet allemaal doorvertellen. Er is onder werkers op begraafplaatsen een zwijgplicht. Wat je binnen de hekken van het kerkhof hoort, vertel je niet verder buiten de hekken.

Waarop bent u het meest trots hier op het kerkhof?

Dat het netjes is, én blijft. Dan heb ik eer van mijn werk. Een kerkhof dat niet goed wordt onderhouden, raakt snel in verval. Ik bezoek ook andere kerkhoven. In Steggerda is een mooie katholieke begraafplaats. Die wordt ook bijgehouden door vrijwilligers. De katholieke begraafplaats in Steenwijk wordt gedaan door mensen van de gemeente, geen vrijwilligers dus. Van één kerkhof zegt hij: ‘die begraafplaats is zo dood!’ Hij bedoelt dan dat er niet één bloempje staat.

Wat betekent het geloof voor u?

Het geloof heeft me gesterkt. In de omgang met ziekte en sterven in mijn naaste omgeving. De mooiste periode was voor mij de tijd van pastoor de Bree. Alles leek toen zo vanzelfsprekend. Dat hoorde bij mijn leeftijd van toen. Maar het ging voorbij, mijn ouders raakte ik kwijt. Ik besepte dat alles voorbijgaat, maar dat het geloof blijft. Ook het stoppen met mijn werk hier op het kerkhof heeft me wel wat gedaan. Het geloof geeft mij iets om op terug te vallen, iets wat er altijd voor mij was en er altijd zal zijn. Ik geloof heilig in het volgende: als je een goed mens bent voor je vrouw, je kinderen, kleinkinderen en je medemens, dan laat God je nooit in de steek. Ook al ga je niet altijd naar de kerk.

Toch heeft de kerk wel een belangrijke rol in het voortbestaan van het geloof voor de mensen. Natuurlijk zijn er dingen in de kerk gebeurd die niet goed te praten zijn. Een aantal van die zaken zijn gelukkig afgeschaft. Ik vraag me wel eens af of we niet te veel hebben afgeschaft. De jongeren van nu hebben niet meer die kennis over de gewoontes en gebruiken met betrekking tot het geloof in onze kerk en thuis. Hebben ze het zich dan voldoende eigen kunnen maken om er later in hun leven echt op terug te kunnen vallen, zoals ik dat nu ervaar. Ik vraag het me af. En ik zie dat als een groot verlies.

Wat had er dan volgens u niet afgeschaft moeten worden?

De Latijnse Mis. Dat klinkt zo mooi! Dat horen we nu te weinig. De oude liederen die we allemaal uit ons hoofd kenden moeten ook regelmatig gezongen worden om te blijven voortleven. Dat we de Communie nu op de hand krijgen in plaats van op de tong, dat is goed. Het Onze Vader moeten we opzeggen, niet zingen. Dat gebed moet blijven klinken zoals het altijd geklonken heeft. De jongere generatie moet dat ook zo leren. Ik vraag me ook af hoe veel mensen er thuis nog bidden voor en na het eten. En voor het slapen gaan. Vroeger was dat met de blote knieën op de kokosmatten. Dat is niet nodig, maar het gebed op zichzelf wel. Dat zijn hele kostbare gewoontes. Opvoeding thuis én kerk zijn allebei belangrijk. Met te veel afschaffen in de kerk houdt de kerk als het ware te weinig kracht over om overeind te blijven in het leven van mensen, zoals ik dat zelf bij het ouder worden voel.

Is een begraafplaats een droevige omgeving?

Nee, hoor. Het hoort gewoon bij het leven. Doodgaan hoort bij het leven; daar hoeven we geen doekjes om te winden.

De manier waarop iemand aan zijn / haar einde komt, dat kan droevig zijn. Ook sterven op jonge leeftijd veroorzaakt veel droefheid en leed. Maar de begraafplaats is op zichzelf niet droevig. Daarom vind ik het zo belangrijk dat het netjes en mooi is. Ik houd van bloeiende bloemen op het kerkhof. Ik vind ons kerkhof hier op Hesselingen een mooie begraafplaats.

Meneer Rudi Wolfs, namens alle parochianen van Meppel willen wij u van harte bedanken voor dit interview. Én natuurlijk voor uw jarenlange inzet als vrijwilliger op ons kerkhof. Een mooi kerkhof is voor ons allemaal belangrijk. Dankzij u, én uw collega's, voorgangers en opvolgers is het een kerkhof om trots op te zijn.

Geachte mede-parochianen,

Eigenlijk had het volgende bericht al veel eerder in het parochieblad moeten verschijnen. Ik zal u uitleggen waarom dit bericht zo verlaat is.

Na de presentatie van mijn werkstuk kwamen er de examens aan en de voorbereiding daar op. Ik heb mij daarom dus niet meer beziggehouden met het verslagje in het parochieblad.

Na de examens ben ik van mijn vrije tijd gaan genieten en heb ik mij helemaal niet meer beziggehouden met er verslagje in het parochieblad. En dan komt de zomer er aan en dan gaat de knop 'school' om naar de knop 'vakantie'. En toen ben ik het verslagje gewoon vergeten.

Ik beloof u bij deze dat in het volgende parochieblad een afsluitend verslagje komt van mijn profielwerkstuk. Ik heb, zoals reeds verteld, Mgr. de Korte geïnterviewd voor dit werkstuk en hij is nog niet in de mogelijkheid geweest om dit werkstuk te lezen, omdat het - door de grootte van het werkstuk - mij nog niet is gelukt om dit op een passende wijze aan hem te tonen. Ik hoop dus in het volgend parochieblad wat meer te kunnen vertellen over de presentatie, becijfering en de reacties van de geïnterviewden waaronder Mgr. de Korte.

Tevens wil ik u, mede-parochianen, bedanken voor de interesse die u de afgelopen tijd heeft getoond in dit werkstuk en mijn weg naar een mooi resultaat.

Met een vriendelijke groet,
Ken Besuijen

Uit het bisdom . . .

ACTIE SOLIDARIDAD is nu Adventsactie

Duizenden mensen in Nederland spannen zich belangeloos in om mensen in de derde wereld in en door de katholieke gemeenschappen daar te helpen met hun ontwikkeling. Die missionaire ondernemers verdienen het om gezien en gesteund te worden.

Adventsactie is geïnteresseerd in de mens achter de stichting en denkt mee. Als we een project adopteren doen we dat omdat we geloven in het nut ervan, overtuigd zijn dat het geld goed besteed is en vooral dat het project herkend en erkend wordt door de mensen in het Zuiden. Lokaal draagvlak is voor ons essentieel. Waar nodig helpen we de missionaire ondernemers in ons land om hun goede inzet sterker te maken door ze in contact te brengen met organisaties die over nuttige kennis en ervaring beschikken.

Onze Nederlandse katholieke kerk is altijd sterk geweest in de missie. Dat zijn we nog steeds! We willen graag mensen helpen in de derde wereld, maar we willen nog liever dat zij leren om zichzelf te helpen. We geloven in de betrouwbaarheid van het kerkelijk netwerk: we weten wie we kunnen aanspreken en vragen om een bewijs van erkenning door de lokale kerkelijke overheid. Onze projecten komen ten goede aan alle mensen. Ook dat is een kenmerk van kerkelijk ontwikkelingswerk; ze staat open voor alle mensen in nood. Door zo te werken kunnen we met weinig overhead toe. We noemen ons werk: missie en ontwikkeling. Missie omdat we onze inspiratie putten uit het Evangelie van het Mens geworden Woord. Ontwikkeling omdat het Woord gedaan moet worden: door mensen die geven om elkaar. Hier en daar.

De Adventsactie verkeert in een pioniersfase en zoekt bewust aansluiting bij de moderne inzichten over missie en ontwikkelingswerk: bevorderen van samenwerking, goed letten op lokaal draagvlak, duurzame relaties aangaan, projecten toetsen met de kennis en ervaring die anderen opgedaan hebben. We zoeken de mens achter de stichting en het project. Met een heel kleine organisatie kun je dan veel doen. Maar alles valt of staat met uw medewerking.

Voor meer informatie:
www.adventsactie.nl

Katholieke jongerendag

Op 6 november vindt de Katholieke Jongerendag (KJD) plaats, in de Maaspoort aan de Marathonloop 1 in Den Bosch. De Katholieke Jongerendag is een evenement voor tieners en jongeren van **12 tot 30 jaar**. Het is een feest waar honderden tieners en jongeren genieten van muziek, theater, dans, workshops, inspirerende getuigenissen en lezingen, gezelligheid en veel onderlinge ontmoeting. Er is een programma voor **jongeren** (16 - 30 jaar) en een programma voor **tieners** (12 - 15 jaar). De dag begint om 10.00 uur en eindigt om 17.00 uur. Het thema is dit jaar: "Focus"

Vanuit ons bisdom zal, bij voldoende aanmelding, een bus naar de KJD rijden. De bus vertrekt om 7.00 uur vanaf het centraal station Leeuwarden en zal ook stoppen te Meppel.

De kosten voor de KJD in Den Bosch bedragen 15 euro. Dit is inclusief de busreis en entree voor de KJD. De bus zal rond 20.00 uur weer terug zijn in Leeuwarden.

Jongeren kunnen zich tot 31 oktober opgeven door te bellen of te mailen naar het bisdom naar Lisette Winter 050-4065888 of l.winter@bisdomgroningenleeuwarden.nl.

Meer informatie kunt u vinden op www.jongkatholiek.nl/kjd of www.bisdomgroningenleeuwarden.nl.

Martinusdag

Op zaterdag **12 november** vindt de Jaarlijkse vormelingendag van het bisdom Groningen Leeuwarden plaats in de Kathedraal en de Immanuelkerk te Groningen.
(adres Immanuelkerk, Overwinningsplein 1, 9728 GP Groningen)

De Martinusdag is traditie geworden in ons bisdom en is een evenement **voor vormelingen**. Het is een feest waar grote aantallen tieners en jongeren in contact komen met elkaar en hun bisschop. Waar vormelingen deelnemen aan een gezamenlijke Eucharistieviering en workshops ter voorbereiding op hun eigen vormsel en geloofsbeleving.

Vanaf 10.00 uur is de kathedraal open zodat om 10.30 uur het Programma kan starten. Na de Eucharistieviering gaat het programma verder in de Immanuelkerk tot ongeveer 16.30 uur.

De gastinleider dit jaar is de jonge priester en Jezuïet Jos Moons SJ. Naast actieve sport, spel en muziek workshops zijn er meer inhoudelijke workshops waaronder de succesvolle speeddate sessie met de bisschop. Het thema van deze dag is "LOVE"

Groepen en individuele vormelingen kunnen zich aanmelden bij mevrouw Lisette Winter: 050-4065888 of l.winter@bisdomgroningenleeuwarden.nl tot 7 november 2011 (graag naam, adres, postcode, plaats, geboortedatum, telnr. en email doorgeven)

Kerststalletjes kijken(op de website)

In de kersttijd hebben we vaak een aantal dagen vrij. Of het nu een complete kerstvakantie is of alleen tijdens de beide Kerstdagen en op Nieuwjaarsdag.

Vroeger gingen we tijdens die vrije dagen natuurlijk naar de kerk, maar ook ging men op bezoek bij familie en vrienden. En overal moest dan natuurlijk naar het kerststalletje gekeken worden. Als kinderen gingen we ook bij de vriendjes en bij burens kijken naar het stalletje. Elk stalletje was weer anders. Soms heel eenvoudig, zelf gemaakt, met alleen Jozef, Maria en het Kindje in de kribbe En soms heel uitgebreid, met bergen en een meertje en heel veel schapen en engelen en kaarsen.

Het leek ons dan ook een aardig idee om het kijken naar het stalletje in ere te herstellen. En daarvoor zouden we de website van onze parochie kunnen gebruiken.

Maak een (digitale) foto van het stalletje bij u thuis en stuur die foto naar webmaster@rkkerkmeppeel.nl , dan plaatsen we ook uw foto op onze site. Ook wanneer u nog een mooie oude foto hebt van vroeger, dan kunt u die inleveren in de kerk (u krijgt de foto natuurlijk wel weer terug wanneer u uw naam en adres vermeldt)

Op deze manier kunnen we thuis toch samen kerst vieren.

Leo

Lieverlede

5 weekenden pas op de plaats

De Franciscaanse Beweging biedt onder de naam 'Lieverlede' een bezinningsjaar van vijf weekenden voor mensen die een pas op de plaats willen maken om hun levensweg tot nu toe te overzien. Centraal thema van dit jaar 'in gelovig perspectief' is: 'het gaan van een spirituele weg'. Elk weekend is een verdieping van het voorgaande. De weekenden zijn niet los van elkaar te volgen.

De eerstvolgende cyclus van vijf weekenden start in januari 2012 en eindigt in november 2012 (6-8 januari, 23-25 maart, 1-3 juni, 28-30 september, 16-18 november 2012; van vrijdagavond 19.30 uur tot zondagmiddag 16.00 uur). Dit jaar worden de weekenden gehouden in het Klooster van de Minderbroeders Franciscanen in Megen. Kosten: € 105,- per weekend (korting voor minder draagkrachtigen is mogelijk).

Kernwoorden bij het centrale thema 'Het gaan van een spirituele weg' zijn: 'geraakt worden', 'verlangen', 'thuiskomen' en 'innerlijk kompas'. De weekendthema's worden uitgewerkt met behulp van creatieve werkvormen zoals bibliodrama, beweging en expressie, werken met kleur en dans. Lieverlede is nadrukkelijk een jaar in 'gelovig perspectief'. Het is een persoonlijke leerweg die erop gericht is om te ervaren hoe de eigen leefsituatie een vindplaats van God kan zijn. Er wordt gebruik gemaakt van verworvenheden en wijsheid uit de psychosynthese, de christelijke traditie en (in het bijzonder of waaronder) de spiritualiteit van Franciscus en Clara. Per groep kunnen maximaal 9 mensen deelnemen.

Data: 6-8 januari, 23-25 maart, 1-3 juni, 28-30 september, 16-18 november 2012.

Tijdstip: De weekenden beginnen op vrijdagavond 19.30 uur en eindigen op zondagmiddag om 16.00 uur.

Kosten: € 105,- per weekend (korting voor minder draagkrachtigen is mogelijk).

Een uitgebreid informatiepakket (met opgaveformulier) kan worden opgevraagd bij de Franciscaanse Beweging (zie boven).

Beheerders kerkgebouw

Herman Knape, Tweeloo 13, 7942 AV Meppel, T (0522)-259726

Piet Lakerveld, Heerengracht 7c, 7941 JH Meppel, T(0522)-261490

Contactpersoon onderhoudswerkzaamheden kerkgebouw

John Pragt, L.O.-laan 4, 7943 CW Meppel, T(0522)-253909

Het volgende Stephanusvuur komt uit op 30 november 2011

Voor het kerstnummer van het Stephanusvuur jaargang 56 – nr 7 moeten de bijdragen voor 22 november bij de redactie zijn.

De geldigheid van dit blad loopt van 30 november 2011 tot 18 januari 2012.